

که لاین

رهزا سهد گول به رزنجی

هفته به که متریو باو کم نه که رابووه ماله وه، یان راستریو بلیم هفته به که متریو که باو کم ون بوو بو و هیچ سهر و سوراغیکی به هیچ لا و شوینیکه وه دیار نه مابوو که نه و شیان له رهفتاری نه وه کرد، چونکه باو کم تاییه تمه ندییه کی له ژیانیدا هه بوو و نیمه شی له سهر نه و تاییه تمه ندییه راهینابوو، نه ویش نه وه بوو که بو ههر جیگایه ک، شوینیک، گه شتیک برۆیشتابیه، سهر سه ده و ریکه و جیگه ی بو دیار ده کردین، چونکه ده بگوت دنیا مهرگ و مردنه نه گهر له و گه شته، یان له و شوینه نه گه رامه وه، نه وه ری و شوینه که م دیاره، ده بیته نه خشه و ری نیشاندر و ده توانن سوراغ کردن له کاتی پیوستدا ناسان بیت.

پیش ونبوونه که ی، یان نه گه رانه وه که ی، قسه به کی لای دایکم، لای من که کوره گه وره ی بووم نه کردبوو، که نیه تی گه شتیک، چونه شوینیک، یان سهر دانیک بو شار و مهفته نه که ی نه درکاندبوو، وه ک هه موو رۆژانی پیشووی، بو چیشتخانه که ی رۆیشتبوو، نه و رۆیشتنه و نه وه چهنه رۆژیکه سهری به ماله وه دا نه کردۆته وه و لیمان ون بووه.

دلی خوّم به وه له هه موو نه گه ریکه ناخوش ده په رانده وه و قوتار ده کرد و ده مگوت خو ده بیت جاری له جارن بی نه وه ی ناگادارمان بکاته وه، سه فه ریک بکات، یان ریکه وت کاریکه کوتوپری بو هینابیتنه پیشی و نه پرژابیتنه سهر نه وه ی وه ک جارن ری و جیگه ی خویمان پی بلیت، وه لی نه وه ی راستی بیت نه م هه فجه ته م له پیش وه سه وه ی دل و ده رووندا زور خو ی رانه ده گرت و ده ره وییه وه، که ده چوممه وه ماله وه ش رهفتار و قسه کانم به رانه ر دایک و خوشک و براکانم هه مووی قزییه کردن بوو.

کاتی باو کم به کاریک، یان گه شتیکه خیزانیمان بکردایه، جه میلی دهسته راستی که له دوا ی نه وه هه لِسورپنه ر و چاوی چیشتخانه که بوو، نه وه نه و جیگه ی ده گرتنه وه و نه ییده هیشته چیشتخانه و راپه راندنی کار و پیوستیبه کان بی

باوكميان پتوه ديار بيت، هه موو كاره كاني له ئهستوى خوى دهگرت، بوونى باوكم له چيشتهخانه كه ههروهك بوونى كيتخوايهك بوو له گونديك، كارى وى كه دهچوه ئهوى، تهنيا سووسه كردنى كارهكان، موشته ريبهكان و چونيتى ههلسووراندنى كارهكان و چاوى بهسهر كرپكارهكانه وه دهبوو، گوئ قولاغ و چاوكراره بوو گله بى موشته ريبهكان و پيشنياره كانيان، بهو رهفتاران هشى برديوويه وه و سهركه وتوو بوو و به قسان رينمايى ده كردن و هيچى ديكه.

منيش بو به دهسته ينانى سه ره داويك، يه كه م ههنگاوى تاقيبات و سو راغ كردنه كه يم له كن جه ميله وه دهست بچ كرد، سه رى نه زانين و بچ ناگايى لى بادام و گوئى: هيچ شتيكى لاي من نه دركاندوه وه و منيش مه زنده م وابوه كه لاي ئتوه هه والى جى هيشته بيت و قسه ي خوى كرد بيت. بچ ناگايى ئه و دلى ته زاندم و تاساندمى، ئوميدتيك به جه ميل هه بوو كه باوكم شتيكى بچ گو تبيت، به لام ئه مه شيان بووه هوى سرينه وه تخته ره شه ي سه رده مى قوتاييه تيم و سرايه وه! پاشان ئه وه نده قسه شى بو قسه كه ي پيشوونه ي زنده كرد: رهنگ بيت بو حه ق و حيساب رووى له پايته خت كر دبيت.

قسه كه يم به هه ند هه لگرت و رووم له پايته خت كرد كه هه ر سه د و په نجا كيلومه تريك لي مانه وه دوور بوو.

چه ند جار يك وار يكه وتبوو له گه لي دا بو لاي مه عميله دوكانداره كاني هاوسه فه رى بوو بووم، ده مزانى له كوئن و ده مناسين، كه سه روسو راغيم لي بيان پرسى، هه موويان يه ك وه لاميان بچ بوو وه ك ناگايان له يه كتر بيت، يان بو وه لامه كه هه موويان يه ك ده ميان هه بوو بيت ده يانگوت نه ها تووه و بو حه ق و حيسابا تيش، جه ميل بوئ ها تووه و كر دوويه تى، ئيمه ده مي كه حيسابا ت له گه ل ئه و دا ناكه ين. ليره نيشانه ي پرسيا ريكم له كن دروست بوو!؟

پايته خت ده ربايه ك بوو بو خوى، جا وه ره بته و يت زه لاميك له نيو ئه و ده ربايه دا بوئ بگه ربيت و ده بچ چون چوئى ده ستى بچ بكه يت...! گوتم سه ريكه و هي ناومه هه روا سووك و ئاسان ناگه ريمه وه، وه هام به چاكرانى له ربي هه نديك دؤست و هاو ريكانييه وه سه ردانى نه خو شخانه كان و پؤليس خانه و هه نديك له و به نديخانه شه مان كرد كه سو راغ و پرسى لى ئاسان و ياساغ نه بوو، ئه و به نديخانه نه ينيان هه ك پرسين و هه والى لى به گران و بقه بوون، هاو رى و دؤسته كان به پاره بوئان كردم، وه لى مايه پوچ و بچ وه لامى ئه ربتى

دهرچوون.

سات به سات ترسى بچ هه والى و بچ سه روشوئى بوونى باوكم بارى غه مانى قورستر ده كردم، نه مده زانى كاتى گه رامه وه چ قسه يه ك بكه م و چ درؤيه ك هه لبه ستم، له گه ل غه م و دلسار ديبه كه ي خو مده ئه وه م به ميشكدا هات، بلتئى باوكم له گه ل دا يكم له سه رجيتي كر دن و بچ مو بالاتئى ژناتئى دا يكم و پشت تي كر دن دلى نه ره نجابيت و ئيتير پيا وه و ئوقره ي لى برا بيت و له بهر هه ندى و له حه ژمه تان سه رى خوى هه لئه گرت بيت و بو دامر كان دئه وه ي ئاره زوى نيرايه تى كه سه نه زانم رووى له تياترؤ خانه كان و مه كوئى رابوار دن و ئه و ئيشه نه كر دبيت، بو چونه كه ي خو م قبوول كرد، هه ر چه نده ئه مه ش له باوكم نه ده وه شايه وه، وه لى گوتم هه ر ها تووم.. ها تووم، با تاقيبا تيكى ئه و شوئنه اش بكه م.

يه كه م شوئى له وانه كه بوئى چووم، تياترؤ خانه ي سه ميراميس بوو، هه ندى كه س له چاوساغى ئه و تيم دي تن، پيشتر له ئه م و ئه وم بيستبوو ده مزانى ئه م شوئنه اش نه ينى پار تيزن، سى و ترى ئه و كه سانه ي سه ر به م شوئنه اش دا ده كه ن، ئاشكرا ناكه ن، بوئيه تيم گه يان دن ئه وه ي به دوا يدا ده گه ريم و ليم ون بووه باوكمه، چه ند رؤژيكه نه گه را وه ته وه ماله وه، هيچ ني هت و به رنامه يه كى خرا پ و دوژمنكارانه له ئارادا نييه، بوخوئيشى خا وه نى چيشته خانه ي (تامبوئيه) له خورماتوو، دووريش نييه نانيشتان له ويكانه خوار دبيت، هه نديك پاره شم پيدان و وئنه كه يشم پيشان دان، سه رى بچ هه والى و نه دي تن و نه ناسينى كه سى وئنه كه يان لى بادام، گفتم پيدان ئه گه ر سو راغيان بو كردم، پاره يه كى چاكيان بده مى.

وه ك كه سانتيكى ها مو شو كه رانى تياترؤ خانه كان بم، سه ميراميسم جى هيشت خو م به ئؤ ريج دا كرد، له م تياترؤ خانه يانه وه بو ئه وى كه يان، هه مان قسه و گفتم به چاوساغه كاني ئه وانيش دا، له به رتوبه ر و چاوساغى ئه و شوئنه اش ناوى هه ندى مه كوئى رابوار دنانم له وانيش وه درگرت و سه رم به وانيش دا كرد، تيم ده گه يان دن حال م وا و بال م وا و پار ه پى ده دان، پاره ره قان نه رم ده كات و بيرو راي خرا پ به ره واژ ده كاته وه، بوئيه هي چيان لى نه ده شار دمه وه، وه لى هي چيشم لي بيان ده ست نه كه وت! به لام گفتيان پيدام ئه گه ر تووشيان به تووشيه وه بوو، هه وال و ناو و نيشانه كه يم بچ بده ن.

كاتيك چاوساغ و به رپر سه كاني تياترؤ خانه يه ك بچ ئوميديان ده كردم، من خو م بچ ئوميد نه ده كرد، كه به ره و

تیا ترۆخانه یه کی که ههنگاوم دهن، دلێ خۆم ده دایه وه و ده مگوت له وهی که یان ئومید باران ده کریم و سوراغیم ده ست ده که ویت، بهم شبه وهی له گهران و سورانم به تیا ترۆخانه کان و مه کۆی رابواردنه کاندای له نیو ئومید و بی ئومیدیدا ده هاتم و ده چووم.

له وه ده ربا شلۆق و جه نجاله ی پایتهخت وه ک بازگانیکه مایه پووج که رهواج و نموودی له نیو خه لکی بازاردای نه مابیت، نه وهام خۆ هاته پیش چاو و زینان، هیچ که لک و سووم له مانه وهی نه وهی بۆ نه مابۆوه، ههر نه وهی شوهی تاکسییه کی تایبه تم به کرێ گرت و نزیکه ی سێ سه د و په نجا کیلۆمه تر به رهو شار و مه فته نی جه لالی چیشتهخانه رووه و کوردستان رویشتم، دوو کارمێریک ریتگا که مان بریبوو که به بهردهمی چیشتهخانه ی تامبوودا رهت بووین، نه وه ره بالغیه ی که له پیش چیشتهخانه که ی خۆمانه وه دیم له چیشتهخانه کانی تر دای بوونیان نه بوو، نه وه حه لان دلم کزه ی لیوه هات، له ویشه وه به که متر له دوو کارمێران که یاندمیه بهردهرکی مالی مامه م، شوفیر به خیر و سه لامهت، منیش به ئومیدی دیدار، یان هه والیکه باوکم، لیک دابراین و ترازاین.

که له پیش ده رکه که راوه ستابووم، دلم نارحهت و ناجیگیر و نا تارام بوو، گویم له ترپه و رمبه و قرچه قرچی سووتانی دلێ خۆم بوو، پیچه وانه ی ده روونه هه لچوه که م کۆلانه که کشومات و خامۆش بوو، نه وه دمان نه فیه ی حه سه سه یک، نه حه په ی سه گیک، نه میاوه میاوی پیشه یه که ده هات! واشمزانی قورسایه قه لاتنی شار که به سه ر شانه وه یه، نه مه ش له غایله و وه سه سه ی غه م و ترسی نه وه پیشه اته وه هات که نه کا جه لالی چیشتهخانه لیره نه بیت، یان هیچ هه وال و سوراغیکم ده ست نه که ویت، یان کاره ساتیکه بۆ هاتبته پیش، جاریکی تر به دوو چوانم نه بیسنمه وه، له پیش ده رکه که واخۆم دینه وه که باهۆز له دووره وه به حه وادا هه لیگر تبیتم و سهروه شینی کردیم و به ئیره ی که یاندم، سه رم به گیترا ده چوو، سه رو دلم تیک هه لده چوو، به رهو بی هۆشی و بی ناگایی، یان راستربوو بلیم، خه ریک بوو جله وهی نه قل و هۆشم له ده ست ده رچیت و له باوکه ره بده م و له که لیدا ته قولباب بکه م و خۆم به اویمه نامیزی مامه م و تیر تیر بۆ بی سه روشوین بوون و ون بوونی باوکم بگریم و غه می خۆم له نامیزیدا دامرکینه وه، چه ند خوله کیک وه ک نه وه سوالکه ره ی بۆ خیریک له ده رکه یه که ده دات و ده که ویتنه چاوه روانی ده ستی خیر و به زه یی پشت

ده رکه که وه، نه وها مامه وه.

که له پشتی ده رکه که وه به دهم چاوه روانیه وه له تیکه ولیکه دا بووم، پزمنیکم هات و له که لیدا ته زوویه ک سه راپای گیانی به بنه خۆدا، وه ک یه کیک رایچه کاندیم، له خۆ گه یشتمه وه که به و درهنگی شه و تیه وه چ هۆیه ک منی که یاندۆته ئیره! له هه ناو را به خۆم گوت: ئیره مه فته ن و شاری خۆنه، سوراغکردنی باوکم سووک و ئاسانه، به هۆی سی سالی پیشه که یه وه که سیکی ناسراو و که سایه تیه کی دیاره، له وه سی ساله یدا به کاری چیشتهخانه وه ناو و شۆره تی وه رگرتبوو، له وه ته ی ده ستی راست و چه په م لیک جودا کردبووه، باوکم خه ریکه چیشتهخانه بوو، له کۆر و دانیشق و قسه وباسان نه گه ر ناوی به جه لالی میرزا به اتایه، که س نه یه دهناسی، که ده گوترا جه لالی چیشتهخانه، نه وه له هه موو ناو جه لاله کانی شار که جودای ده کرده وه و بووبوو به نازناوی، ئیستا ته مه نم چل سالیکه، نه مزانیوه له کاری چیشتهخانه به ولاره کاریکی تری به ده سته وه گرتبیت، پیم وابیت لیره و له مه فته ن و شاری خۆی سوراغکردنی له ناو خواردنه وه ئاسانتر بیت.

به و نیوه شه وه و له پیش ده رکی مالی مامه م نه وه قسانه م بی ویستی خۆم بۆ هاتنیکه ناوه وه م بوو ده گوترا، فه رامۆشیه کی پیدام و له ده رکه م دا، چونکه کاته که ی نه گونجاو بوو، نه وه ی که ده رکه ی لی واری کرده وه، مامه م بوو، چاک ده مزانی له و کاته ی شه ویدا مه زنده ی نه وه ی نه کرده وه نه وه ی له ده رکه ده دات و له پشت ده رکه که وه یه برازا که ی بیت، بۆیه به سه رسورمانیکه وه گوتی: "تۆ و نه م نیوه شه وه! خیر بیت" به دوا ی قسه که یه وه خه ریک بوو عه مباری قسانم هه لیه وشیت و ههر له و تیه نامیزی تیوه رینم و غه می نه وه چه ند رۆژانه ی دیارنه مانی باوکم کار له هه ست و سووم بکات و به گریانه وه ریسم لی بکاته وه خوری و ده موده ست هه لیرپژم و به گۆرپیان وه ریکه م، وه لی به زۆر له خۆ کردنه وه نه وه قسانه ی که له قوولایی ناخمه وه عه مبارکرا بوون و به سه ره که وه قه تیس مابوون، ههر بابای قسه بوو خۆی ره پیش ده کرد که پیش له نه وه ی که یان بگریت و زوو ده رچیت و بگوتریت، نه وه دهمان زۆرم له خۆ کرد و به رم بی گرتن و به ره په رچم دانه وه و له هه ناوی خۆمدا هیشتمه وه گوتم "خیر ده بیت مامه"، به لام دلنیش بووم مامه م له ناوه خته که و له رهنگ و سه ر و سیمامه وه شتیکی هه لکراند بیت، که دوو به دوو چوینه

ته نیا ته ماحیان له چیشتهخانه که ی کردبیت، دنیا خراب بووه و متمانهش نه ماوه. ئه و وشانه ی دوا یی که قسه کانی پی خه تم کرد، ختوره به کی خسته دل مه وه، ترسی ئه وه لم پی په یدا بوو مامه م شتیک ده زانیت و لیمی شاردو ته وه، یان دلی بو مه زنده ی خراب چوبیت. چونه که م هیچی لی شین نه بوو، زانیم دروونه ی هیچ ئومیدیکیشم بو ناکات، شوینیش نه ما بوو لیره و له ولا بو ی نه گه ریم و سه ری پیدا نه که م، هر ئه وه بو ما بو وه سه ر به شاره مپرووله کاند ا بکه م نه وه ک به بارمته بو فه رده برنجیک بو زه خیره ی زستانه دزیبیتیان، نه شو بوو و نه شم بیستبوو له ئاسمانه وه خه لکانیک به ده فره فرنده کانه وه دابه زبیتن و خه لکانی پیوستیان فراندبیت و باوکیشم له گه لیاندا به رلیتساوی راپیچکرده که که وتبیت.

ئیزم له مامه م خواست و به ره و خورماتوو به بارگه ی غه می پروه گه رامه وه، به ریکا که دا بیرم له مه به سستی گوتنی بی متمانه یی مامه م کردبو وه که له کوتایی قسه کانی دا کردی، پیم و ابوو به شیوه به کی ناراسته و خو شتیک راسته و خو ی پی گوتم، تا گه ی شتمه وه پیش چیشتهخانه که ی تامبوو، ده یان، بگره سه دان بیتنه و به رده و ته ته لم بو کرد و له گه ل خو مدا گوتم نه گه ر باوکم سو زاغی په یدا نه بوو بیت، به ردیک ده هاویمه ئه و گومانه ی که بی متمانه یی که له میتشک و ده رووندا چه که ره ی پی کردبوو.

زور ئاساییانه وه ک روظانی پیشووم، وه ک هیچ نه هاتبیته پیشی، چوومه چیشتهخانه که و سوسه ی ئیشوکاره کانم کرد، سه رم به شوینی چیشته لئاندا کرد و که میتک خو م له وئی گنخاند، پاشان چووم له و شوینه ی که جه لالی چیشتهخانه لپی داده نیشته، دانیشتم و له ناوه وه ی خو شمدا رینگه و پلانم بو ئه و هه نگا وه ی که مه به ستم بوو بیهاویم، کارم بو ده کرد، هر که له شه که م له ویکانه ما بو وه، ئه گینا میتشکم رویشته بووه ئه و شوینه وه که به یانییه که ی بو ی چووبووم.

به یانییه که ی روژی پاشتری بوو، له بنکه ی پولیسی به شی نه هیشته تنی تاوانی شاروچکه که له به رده م ئه فسه ره که قسه ی خو م کردبوو و گومانه که م له پیشی به گوزی و هر کردبوو، که غه می خو م به ئه و گه یاندا، گه ران و سووران و سو راغکرده کانم به دوا ی باوکم تا لا به لا که وتنی لیکولینه وه که راگرت، له وه ته ی ئه فسه ره که

له بنکه ی پولیس له هوی نه هیشته تنی تاوان ده سته کار بوو بوو، خه لکی شاروچکه که و ده ور و به ره که ی خه ویان خو شتر بوو بوو و پشتین و قایشیان شلتر کردبو وه، دزو جه رده و پی او خراب و ریکره کانیش ناوکیان که وتبوو.

یه ک روژ بوو گومان لیکراوه که گیرابوو، له بنکه که وه ناگاداریان کردمه وه سه ردانیان بکه م، دوا ی به خیر هینام یه کسه ر گوتی: گومانه که ت به پله ی یه قین گه یشت، چه ند چرکه یه ک بی دهنگ بوو، پاشان ده سستی به قسان کرده وه، پی او یان گوتوو له کاره ساتان خو راگریت، هیمنی و نارامی له ده ست نه دات، هه موو ئاده مییه ک که بوو، مردنیکی له سه ره و ده بیت زوو، یان درهنگ بیبیت، جا به هر شیوه به ک بیت مردن هر مردنه، یه ک به نه خو شی و یه کیک به کاره سات و ئه و ی که یان به خنکان و هه ندیک به سووتان، یان مه رگی موجافات، من و توش ئیمرو، یان سبه ینی ئه و قافله یه راپیچمان ده کات.

خو م له گه ل پولیسه کانم لپی چوومه ژورده وه و داوام له پولیسیکم کرد پانتوله که ی پی دابکنی و بتلیکی کوکا کو لای تی بپریت، هر ئه وه نده م گوت، ده تگوت پارچه جلیک بوو به ته نافی جل هه لئاسینه وه بوو، که وه ته خو اره وه و رمایه عارده که و ده سستی به گریان کرد و هاواری کرد وام لی مه که ن، چیم کردوو، چو م کردوو، پی لی ده نیم.

له شیوه ی ده سپی کردنی قسه کانی، زانیم کار له کار ترازاوه، قسه کان ده تگوت چه قویه کی کوله و به نیو جه رگ و دلما ده یه یتن و ده بیهن، هه سستی به ره نگ و هه ناسه سواریونم کرد، بی دهنگ بوو و هه لسا و ده ستیکی خسته سه ر شانم و به ده سته که ی دیشی، ده ستیکی گرتم و گوتی: پی او هی کاتی کاره سات و ته نگانه یه، پی او له کاتی ته نگانان ده رده که ون، پیوسته له و ته نگانه یه دا له و موسیبه ته دا خو راگریت، تو که کوری گه وره یته، ئیستا پیته نایه قوناغیکی که وه، ده بیت بزانیته چو ن له گه ل ئه و پیشه اته یه دا هه لئسوکه وت بکه یته و نه بدو رینیت.

ده ست له سه ر شان دانانه که ی و ده سترتنه که ی رپی لی گرتم له باوکه رو بده م، وه ک برا گه وره یه ک چه ند خوله کیک له و شیوه به دا مایه وه، هه ناسه له سنگمدا توند ده بوو و گیری ده خوارد وه ک ئه وه ی ده ستیان له هه وکم نابیت، به لام شل و په یتیسه کی بده نی، هه ناسه م ئه وها ده دا، پاش ئه و چه ند خوله که نیمجه هتوربوونه وه یه ک به هه ناو و له شم داها ت، ئه فسه ره که گه رابه وه شوینه که ی، پاشان پیته گوتم: ده ته ویت هه ندیک له قسه کانی

تاوانبار بزانی، به لای نهی بوجی هاتووم.
 نه مه ریک دان پیدانانی نهوه بی کم و زیده:
 کونترۆلکردن و دهست به سهرداگرنتی چیشتهخانه که ی
 وهستام...
 وهستات کییه؟!
 جهلالی چیشتهخانه.

دهستبه سهرداگرنته که وهک هه ناسه کانم که ژبانم
 پیسانهوه راوهستاه و ناتوانم دهسبهرداریان بیم، تاوا
 ده میک بوو بیرۆکه که جۆخینه ی له نیو میشکمد کردبوو
 و گری کۆیره یه کی نهوتۆی له که لله م گری دابوو، به هیچ
 شیوه یه ک خاوبو نهوه ی نه بوو، بگره سات به سات پتر
 شه تهک و قایمتر ده بوو.

ره چاوی نهوه م له خو ده کرد هه ناسه له قورگ و
 سیبه کانم گیربوو بویه و بههستایه، خوین له سووران و
 هاتوچۆی نیو له شمدا راوهستایه، که چی دهسبه سهرداگرنت
 و داگیرکردنی چیشتهخانه که په تایه ک بوو نه وازی لی
 دههینام و نه بهری ده دام، شه یتمان چۆن له فریودان و
 به لای پیدابردنی باوه رپیکراوان دهست هه لئاگری و کۆل
 نادات، نهوها شه و رۆژ له فیکری نه کاره دابوووم و
 بهری نه ده دام، ته ماح پیی کردم، شه یتمان تیخ تیخه ی دام
 و دهستی له پشتی دام و تا نه زه لله یه ی پیی کردم و
 زه فهری پیی بردم.

شیت بوو بووم، کۆیر بوو بووم، نه قلم له دهست دابوو،
 چه موودی شاگردیشم هه لئه له تاند و ته ماح گیرم کرد،
 گفتم دایه که چیشتهخانه که به هه رزان هه لگرته وه و
 له بین دهستم دههینان، چاره گیکی بی به رانه ر بی حق و
 حیساب له قه به ل بکه م، به گۆیره ی پلانه که م له
 نیوه رۆیه کی درهنگی نه رۆژه که نهو حه لان له بهر گه رما
 هاموشۆی ترومیبلان که م ده بووه، به وهستام گوت بچین
 هه ندی مه ر و بز و گیسک و په له وه ر بکړین، که جار
 جاره نهو کاره مان به یه که وه کردبوو، سواری پیکابه
 هه شتا و پینجه که ی خو ی بووین و من لیم خوری، له و
 شوینه ی که له گه ل چه موودی له سه ری ریک که وتبووین
 هه لمگرت و وهستا جهلال که وته مابه یمنانه وه، رووه و
 نهو دهشته ی رۆژه له ته وه نیو کاتژمی ریک له شارۆچکه که
 دوور که وتینه وه، وهک ته گبیرم بو چه موودی کردبوو،
 نه بهیشت وهستا ههست به هیچ بکات، کیردیکی له لای
 راستی ملی چه قاند و له لا ملی چه په ی دره چوو، به که سه ر
 شاده ماری ملی برا، به حوجه تی لیدانه که وه سه ری
 که میتک بۆلای من هات و هه ر نه وه نده ی بلتی یه ک و
 دوو سه ری که وته کۆشیه وه، نیو کاتژمی ریک که ش له و

دهشته کاک به کاکیه هازوام، رۆژی پشتریش ریکا و
 شوینه که م به سه رکردبووه، به هه ر دوو کمان چالیکمان
 هه لقه ند و چۆله که ش له دهشته که دا جریوه ی نه ده هات،
 جهلالی چیشتهخانه مان تیخست، وهک له فیلمان دیبووم،
 عارده که مان ریک خسته وه تا بو م کرا ئاسه واریم بری،
 وه هام له چال نا که گورگ و رتیوی و چه قه لیش بو ی
 نه که ن و نه ی دۆزه وه و ده ری نه هین. پی شه وه ی
 بگره رینه وه چیشتهخانه ش، پیکابه که مان جوان شوشت و
 نه بامان دیبوو و نه باران.

لیتروه په ره قاقه زه کانم رووه و نه فسه ره که پالدا یه وه،
 چونکه کارم به قسه کانی دی نه مابوو، هه ناویشم
 سه ماوه ریک بوو ده کولا و گیزه گیزی ده کرد، وه لی ده بوو
 له وینده ری زۆر له خو بکه م و خو م رابگرم.

کاره ساتی رووداوه که به کون فیه کونیک بووه دهنگی
 تۆبه که ی به ربانگی ره مه زانی سه رده مانی زوی شاره که ی
 جهلالی چیشتهخانه و به نیو شارۆچکه که دا بلا بو یه وه و
 دانیشتهوانه که ی تاساند و ترسی پی گه یاند بوون و خه ویان
 ناخۆش و تا درهنگانی کیش و یردی سه رزارانیان بوو.

بو ئیمه ش زامیکی گه وره بوو، کاریگه ریه که ی به
 سفتوسۆیوو، نه فسه ره که گوته نی ده مزانی مردنه که یه و به
 شیوه یه ک له شیوه کانی نه جهل، وه لی چونکه غه درتیکی
 گه وره بوو به دهستی که سیکی ش که یاوه ر و باوه رپیکراوی
 خو ی بوو، ئیش و ژانه که ی لیمان قوولتر و گرانتروو،
 نهو که لینه ی که له دوا ی خو یه وه دروستی کرد، ئیش و
 زامه که ی له می شک و جهسته و هه لسوکه وتی ژبانمانه وه
 رۆژانه ئاسه واری پیمانه وه دیاروو، له مه ر ئاشکرابوونی
 دهستی نه نقهستی رووداوه که لیره له وئی، له لا و له ولاوه
 قسه م به رگوئی ده که وت که که سوکاری تاوانباره کان
 پاکانه ی خو یان ناراسته وخۆ و بیبه ری بوونیان دوور و
 نزیک راده گه یاند که دهستیان له رووداوه که دا هه بوو بیت.
 شه ش مانگ بوو که بی جهلالی چیشتهخانه، ژیان و
 گزه رانمان له بو شایی و که لینیکی گه وره دا به ری ده کرد،
 هه والم له دۆسته کانی پایته خته وه پیگه یشت که لاشه ی
 جه میلی دهسته راست و چه موودی شاگرد، پاش له
 سیداره دانیان، که سیکی خو ی لی نه کردوون به خاوه ن و له
 پزیشکی دادوه ری، شاره وانی لاشه کانیانی گۆر به گۆر
 کردبوو.

٢٠١٨/٦/٢٥ تا ٤/١